

[Jesper Simonsen.]

ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven beklagede, at der ikke i større Omfang, end Tilfældet er, er Straf for Udstedelse af dækningsløse Checks. Jeg finder dog Anledning til at sige, at man ikke af denne Udtalelse maa lade sig forlede til at tro, at det er et risikofrit Foretagende at udstede en dækningsløs Check; jeg kender fra min Praksis i Kriminalretten overmaade mange Eksempler paa, at Folk er kommet galt af Sted, fordi de letsindigt udstedte en Check, som der ingen Dækning var for. Men paa den anden Side er det jo rigtigt, at under visse Forhold tager man det ikke, strafferetligt i hvert Fald, saa nøje, om der ikke i det Øjeblik, Checken udstedes, er Dækning, og om det ogsaa senere viser sig, at Dækning ikke kommer til Stede til det Tidspunkt, da Checken skal indfries.

Men selv om man nu maatte have et Ønske om at faa Straf i større Omfang, og selv om et saadant Ønske ogsaa maatte blive imødekommet, saa behøver det jo ikke at have mindste Indflydelse paa de foreliggende Lovforslag, thi Straffebestemmelser skal jo ikke findes i disse Love, men i vor Straffelovgivning, og Straffebestemmelser i større eller mindre Omfang paa dette Omraade kan vi udmærket have, uanset om Checklovgivningen i øvrigt er i fuld Overensstemmelse med den internationale Checklovgivning; Straffebestemmelser er i Virkeligheden Bestemmelser, der ligger ved Siden af eller ganske udenfor det Omraade, vi her beskæftiger os med.

Der er imidlertid et mere almindeligt Spørgsmaal, som jeg kunde have Lyst til at gøre nogle Bemærkninger om. Nu vedtager man altsaa i en hel Række Lande ensartede Love, og man bestræber sig for, at de bliver fuldkommen overensstemmende, for at Forretningsverdenen kan have den Behagelighed og store Fordel at vide, at der er ensartet Lovgivning, saaledes at man kan handle ud fra det Kendskab, man har til Lovgivningen i sit eget Land. Men hvor langt strækker sig nu den Ensartethed i Retten, selv om Lovgiverne er ens? Naar Lovene føres ud i Livet og begynder at virke, saa opstaar der jo Sager om en hel Del af disse Spørgsmaal; de paadømmes i de forskellige Lande, og der er ingen som helst Garanti for, at de Rets-

afgørelser, der træffes, bliver de samme i de enkelte Lande. Derfor kan der jo i selve Retslivet meget vel blive meget væsentlige Uoverensstemmelser, til Trods for at Lovens Bogstav er saa ensartet, som den kan være, naar Loven skal fremtræde i forskelligt Sprog, hvad den jo skal. Oversættelserne kan med andre Ord fremkalde Tvivl om Forstaaelsen. Men helt bortset fra det er der jo Tvivlsspørgsmaal i Anvendelsen af enhver Lov; Livet vil møde med Tilfælde, som Lovens Bogstav ikke dækker, og saa staar Domstolene overfor at skulle afgøre, hvad der skal fastslaaes at være Ret.

Som det foreligger her, har ogsaa Forfatterne, Kommissionen, været ganske klar over, at der er Tvivl. Jeg kan f. Eks. henviser til Bemærkningerne Sp. 4322 vedrørende Veksellovens § 21, hvor man ligefrem opgiver at løse en Tvivl om, hvorvidt en Veksel kan forevises til Accept paa Forretningsstedet, naar Bopælen ikke er angivet. Man overlader Spørgsmaalet til Domstolenes Afgørelse. Man har altsaa ikke gennem Forhandlingen kunnet fastslaa en Regel; de forskellige Lande har vel i deres Lovgivelser hidtil haft saa divergerende Regler, at man ikke har kunnet komme til Enighed om, hvordan denne Regel skal være, og saa giver man den en lidt vag Affattelse og siger: Vi overlader Resten til Domstolenes Afgørelse.

Der kan man altsaa komme til at staa overfor, at Domstolene afgør det paa een Maade i eet Land og paa en anden Maade i et andet Land, og her har man da et af de Tilfælde, hvor Forretningsfolk skal passe paa i deres Handlemaade, fordi der kan være smaa Faldgruber paa et saadant Omraade, og jeg vil næsten sige, at naar man ved, at der normalt er Ensartethed, at det paagældende Land har samme Lovgivning som vi, er det farligere for Forretningslivet, at der kan være saadanne smaa skjulte Uoverensstemmelser, som kan blive af den allerstørste Betydning for den paagældende Mand; det kan dreje sig om Fortabelse af hele hans Ret efter det Dokument, han staar med.

Man har været inde paa Problemet, det er jeg ganske klar over; det fremgaar af det foreliggende Materiale, at man har beskæftiget sig med den Side af Sagen. Men man